

Fortsat fra forsiden: (Læs også allersidste nyt på www.bluedaneatlantic.blogspot.dk)

Historisk set, har øen været beboet, ligesom de andre øer her i Caribien af Carib-indianerne, og de kaldte øen Madinia (Blomsterøen på Carib-sprog). Dette er den største af de øer der hedder Windwards Islands og har været, med undtagen af få, korte omgange, i Frankrigs hænder siden første kolonitid. Det er i øvrigt kejser Napoleons kone, Josefine, oprindelsessted. Hun er født og opvokset på en 200 hektar- og 150-slavers store plantage ved Trois Ilets, ikke langt fra den nuværende hovedstad, Fort de France. Det er sjovt at sidde her i båden og læse sig til spændende og til tider overraskende historiske detaljer om de steder vi kommer på besøg. Jeg ved ikke om det er interessant for andre, men det er det for mig, så jeg håber det er ok jeg inkluderer dem her 😊. Jeg har længe været fascineret over og interesseret i de caribiske øers skæbne, lige siden den første gang jeg har læst om den danske kolonitid. Det er et kapitel i Danmarks historie, som ikke er omtalt ret meget i historiebøgerne, og netop derfor skrev jeg min bacheloropgave i historie om netop dette emne. Desværre når vi ikke at besøge de gamle danske vestindiske øer i denne omgang.

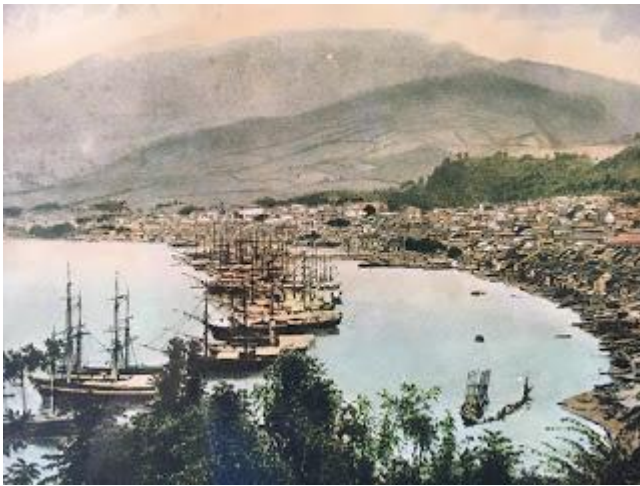

Mont Pelee

Martinique er, som de andre øer vi har besøgt, også en vulkansk ø, med det højeste punkt Mont Pelée på 1440 m. For foden af dette bjerg lå hovedstaden St. Pierre, ikke langt fra det sted hvor europæerne i sin tid udryddede de sidste Carib-indbyggere i 1658. Byens gribende historie vil jeg gerne fortælle her (med inspiration fra vores cruising books), en fortælling som ender med vulkanudbruddet i 1902.

St. Pierre ankerbugt

Ankerbugten før 1902

Legenden vil vide, at de sidste Caribs der endte deres liv i 1658, udtrykte en forbandelse over øen i form af, at Mt. Pelée skulle hævne sig over folkedrabet. På ægte caribisk vis, tog vulkanen sig rigtig god tid før den, d. 8. maj 1902, vendte sin vrede imod byen, der blev kaldt Caribiens Paris på grund af sine rigdomme, både materiale og kulturelle. Her boede der de rigeste plantageejere der tjente millioner på den rom, sukker, kaffe og kakao der blev sejlet til de Europæiske lande. Byens overhoveder blev ellers advaret lang tid i forvejen, da vulkanen begyndte at røre på sig, men ingen ønskede af forlade deres ejendomme eller i det mindste tro at sådan en stor katastrofe kunne indtræffe. Kun nogle hundrede indbyggere, ud af 30.000, forlod byen.

Isolationscellen hvor den eneste overlevende var.

Grundene til øens guvernør ikke vil lade byen evakuere var for det første frygten for, at plantageejerne og businessmændene i byen vil gå fallit og give ham skylden, hvis vulkanen ikke gik i udbrud, og for det andet var der valgperiode og den sorte del af befolkningen havde for første gang mulighed for at ændre den politiske situation i byen. Så ville han miste magten, hvis det ville vise sig at han løj.

Desværre for ham og resten af byens befolkning, gik vulkanen i udbrud kl. 8 om morgenen, hvor dens skrænt imod byen åbnede sig og udløste en gigantisk kugle af brændende gas ned over byen, med en energi større end en atombombes. Samtlige indbyggere på nær to, en skomager og en fange der sad inde for mord i en stencelle, blev i bogstavelig forstand brændt ihjel.

Byen blev langt i ruiner og ude i bugten blev 12 skibe, der lå for anker, tilintetgjort.

Næsten smeltet kirkeklokke

Katedralen i Fort France

Sådan gik det til, og nu hedder hovedstaden Fort de France og den ligger længere sydpå, langs den vestlige kyst. Martinique har et areal på 1.128 km² og 430.000 indbyggere. Det er en meget frodig ø og man kan godt forstå der kommer så mange, især franske, turister til øen. Når man kommer sejlen i egen båd, er det altid spændende at se, hvordan det går med indklareringen, hvordan er myndighederne og kan vi finde en god ankerplads. Men her på Martinique, skal man bare finde det kontor eller måske bar, hvor der står en pc klar til at

trykke bådens og besætningens data ind. Det tager få minutter og koster 5 euro. Nemt og lige til at gå til.

Fra d. 11. til d. 14. februar er der karneval i hovedstaden Fort de France, så vi skal være

med. Allerede d. 9. kom vi til byen, hvor vi ligger for anker lige i læ af fortet og med udsigt til både byens gader, hvor karneval-optoget kommer forbi, og til de store cruisetogtskibe der lægger til hver eneste dag. Det er sjovt hvordan man fejrer karneval i forskellige lande. Det er på samme tidspunkt som vi har Fastelavn i Danmark, men efter Reformationen har man ikke holdt fast i denne tradition i de protestantiske lande i fx Nordeuropa. Oprindeligt var det en fest der varslede fasten før Påsken, hvor man ikke længere måtte spise kød i 40 dage (carne=kød og vale=farvel – "farvel til kød"). I dag er karneval blevet en fast tradition i bl. Caribien og Sydamerika med ekstravagante kostumer og overdådige optog gennem

gaderne, med sambarytmer og larm i gaderne. Skolerne holder ferie og butikkerne har enten korte åbningstider, eller lukker helt. Alle mennesker skal kunne deltage i festlighederne.